

raadet. Det vil være komplet umuligt for de Mænd at føre den fornødne Kontrol.

Naar jeg før omtalte, at jeg kunde ønske, at man senere vilde udvide Lovforslagets Rammer til at omfatte de forskellige Forsikringsformer, er det ikke, fordi jeg kunde ønske at udskyde Tidspunktet for Lovforslagets Vedtagelse — paa ingen Maade. Jeg siger, som jeg sagde forrige Gang, vi forhandlede dette Lovforslag: Hellere ser jeg det vedtaget i Dag end i Morgen. Men kunde man uden at udskyde Tidspunktet for dets Vedtagelse samtidig drage de andre Forsikringsgrene med ind under Lovforslaget, vilde jeg være meget glad. Og jeg tror, det er nødvendigt. Man siger nok, at det er ikke saa slemt med Brandforsikringsselskaberne; det er sjældent, at der sker Uheld paa den Maade, at det netop brænder for vedkommende, der har assureret, lige i de Dage, da et saadant Selskab gaar fallit eller konkurs. Men naar det sker, er det et Uheld for den enkelte, og saa er det en daarlig Trøst, naar man siger til ham: Naar du har samlet noget sammen, kan du atter lade det assurere i et andet og efter min Formening bedre Selskab! For han har dog ikke nogen Garanti for, at Selskabet er solidt, saa længe ikke Staten udøver Kontrol. Det samme gælder Ulykkesforsikringsloven. Jeg har her et Par Oplysninger, der ere tilstillede mig fra kyndig Side, hvorefter det f. Eks. med Hensyn til danske Brandforsikringsselskaber, hvoraf vi jo have: „Det kgl. oktroyerede Brandassurancekompagni“, Forsikringsselskabet „Danmark“, „Nordisk Brandforsikring“ og „Nye danske Brandforsikringsselskab“, viser sig, at i de 4 Aar fra 1898—1901 har Selskabernes samlede Præmieindtægt udgjort 7,349,827 Kr. Skadeserstatningerne have udgjort i det samme Tidsrum 6,950,992 Kr. Der bliver saaledes til Agentprovision og Administration 398,835 Kr. Men efter de Oplysninger, der ere tilstillede mig, og som altsaa have Hjemmel i den Opfattelse, der gør sig gældende i forsikringskyndige Kredse, udgøre alle disse Udgifter i Virkeligheden mindst 25 pCt. af Præmieindtægten eller 1,837,457 Kr. Det vil altsaa sige: Resultatet af disse 4 Assuranceselskabers Virksomhed i de forløbne 4 Aar er et Underskud paa 1,438,622 Kr. Nu er det jo ikke saaledes at forstaa, at disse Selskaber ikke ere solide af den Grund. Spørgsmaalet bliver kun, om man ikke fra Statens Side bør paase, at et saadant Underskud dækkes, ved at der tillføres Reservefonden det

fornødne, tilsvarende Beløb. Det var med Hensyn til Brandforsikringsselskaberne.

Med Hensyn til Ulykkesforsikringsselskaberne skal jeg oplyse, at vi have ved Siden af danske Selskaber en stor Del udenlandske med en hel Agentstab. De, der lede større Foretagender eller Forretninger, vide lige saa fuldt som jeg, hvor meget man er overrendt af udenlandske Selskabers Agenter, for at man netop skal forsikre sig i deres Selskab, der naturligvis er „det bedste, der eksisterer i Verden“. Det sige de alle sammen, og til Trods for den Tarifforening, der bestaar saavel mellem danske som udenlandske Selskaber, have saadanne Agenter dog forskellige Maader, paa hvilke de kunne give Provenue til dem, som de gerne ville have til Kunder, netop for at faa dem halede over til deres Selskab. Af danske Ulykkesforsikringsselskaber er der 3, nemlig „Skjold“, der i de samme 4 Aar, jeg nævnede før, har haft et Overskud af 9,186 Kr.; „Nordisk Ulykkesforsikringsselskab“, der gav et Underskud af 73,645 Kr., og „Folket“, som havde et Underskud af 129,970 Kr. Det er altsaa et samlet Tab for disse 3 Selskaber i de 4 Aar af 194,429 Kr. Det er naturligvis ingenlunde sagt heller med disse Oplysninger, jeg giver her, at der er noget som helst usolidt i de nævnte Selskaber, det tror jeg slet ikke selv, men jeg anfører kun disse Tal for at vise Nødvendigheden og Betimeligheden af, at Staten ogsaa med Hensyn til denne Art af Forsikringsselskaber griber regulerende og kontrollerende ind.

Endelig kommer jeg til Sygeforsikringsselskaberne. Der er det jo til alt Held saaledes, at den største Del af Sygeforsikringen er i Hænderne paa de organiserede Arbejdere i Form af statsanerkendte Sygekasser under Sygekasseinspektørens Kontrol. Men, som jeg sagde før, det udelukker jo ikke, at Folk, der ere entreprenante, og som ikke have større Samvittighedsskrupler med, hvorledes de slaa sig igennem, oprette Sygeforsikringer, som de give forskellige Navne. Jeg skal saaledes her meddele, at en Mand, der har været straffet med 3 Gange 5 Dages Vand og Brød, optraadte som Leder af en Sygekasse i København. Han lavede og udsendte et lille Hæfte Love, hvorefter han var den ledende, han var Generalforsamling, Bestyrelse osv. Han gav naturligvis gode Løfter, lovede Guld og grønne Skove i disse Statutter, og paa Grundlag heraf fik han ogsaa en Del Folk til